

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 9 oktober 2001

in zaak C-377/98: Koninkrijk der Nederlanden tegen
Europees Parlement en Raad van de Europese Unie

(Nietigverklaring — Richtlijn 98/44/EG — Rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen — Rechtsgrondslag — Artikel 100 A EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 95 EG), artikel 235 EG-Verdrag (thans artikel 308 EG) of artikelen 130 en 130 F EG-Verdrag (thans artikelen 157 EG en 163 EG) — Subsidiariteit — Rechtszekerheid — Volkenrechtelijke verplichtingen van lidstaten — Fundamentele rechten — Menselijke waardigheid — Collegialiteitsbeginsel bij ontwerpregelgeving van Commissie)

(2001/C 331/01)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-377/98, Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra en I. van der Steen), ondersteund door Italiaanse Republiek (gemachtigde: U. Leanza, bijgestaan door P. G. Ferri) en door Koninkrijk Noorwegen (gemachtigde: H. W. Longva) tegen Europees Parlement (gemachtigden: J. Schoo en E. Vandenbosch) en Raad van de Europese Unie (gemachtigden: R. Gosalbo Bono, G. Houttuin en A. Lo Monaco), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: K. Banks en P. van Nuffel), betreffende een beroep tot nietigverklaring van richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen (PB L 213, blz. 13), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet (rapporteur), L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-

generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 9 oktober 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten.
- 3) Verstaat dat de Italiaanse Republiek, het Koninkrijk Noorwegen en de Commissie van de Europese Gemeenschappen elk hun eigen kosten dragen.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 9 oktober 2001

in zaak C-409/98 [verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), om een prejudiciële beslissing]: Commissioners of Customs & Excise tegen Mirror Group plc⁽¹⁾

(Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling van verhuur van onroerend goed — Begrip — Aangaan van huurverplichting)

(2001/C 331/02)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-409/98, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag (thans artikel 234 EG) van de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Commissioners of Customs & Excise en Mirror Group plc, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting

over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: F. Macken, kamerpresident, N. Colneric (rapporteur), C. Gullmann, J.-P. Puissochet en R. Schintgen, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: D. Loutermann-Hubeau, afdelingshoofd, op 9 oktober 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een persoon die aanvankelijk geen recht op een onroerend goed heeft en met de eigenaar van dit goed een overeenkomst betreffende de verhuur van dit goed sluit en/of aanvaardt dit goed te huren tegen betaling van een bedrag in geld door de eigenaar, verricht geen dienst in de zin van artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag.
- 2) Een persoon die aanvankelijk geen recht op een onroerend goed heeft, die met betrekking tot de huur van dit goed een optieovereenkomst zoals die in het hoofdgeding aan de orde is sluit in ruil voor een door de eigenaar te betalen bedrag in geld, welk bedrag tot zekerheid van de nakoming van zijn verplichtingen uit hoofde van de optieovereenkomst op een aparte rekening zal blijven staan, en die vervolgens de in de optieovereenkomst voorziene opties uitoefent en het huuraanbod betreffende het onroerend goed in ruil voor deblokking van het op de aparte rekening op zijn naam gestorte bedrag aanvaardt, verricht op geen moment een dienst in de zin van artikel 13, B, sub b, van de Zesde richtlijn.

(¹) PB C 20 van 23.1.1999.

ARREST VAN HET HOF

van 9 oktober 2001

in de gevoegde zaken C-80/99 tot en met C-82/99 (verzoeken van het Verwaltungsgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99) tegen Raad van de Europese Unie en Commissie van de Europese Gemeenschappen en Marike Leitensdorfer (C-82/99) tegen Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung(¹)

(Niet-contractuele aansprakelijkheid — Melkproducenten — Verbintenissen tot niet in de handel brengen — Uitsluiting van het stelsel van melkquota — Schadevergoeding — Substitutie — Forfaitaire schadevergoeding bij overeenkomst — Verordening (EEG) nr. 2187/93 — Bevoegde rechter — Toepasselijk recht)

(2001/C 331/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

(thans artikel 234 EG) van het Verwaltungsgericht Frankfurt am Main (Duitsland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Ernst-Otto Flemmer (C-80/99), Renate Christoffel (C-81/99) en Raad van de Europese Unie, Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, en tussen Marike Leitensdorfer (C-82/99) en Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 215, tweede alinea, en 178 EG-Verdrag (thans artikelen 288, tweede alinea, EG en 235 EG), en van verordening (EEG) nr. 2187/93 van de Raad van 22 juli 1993 inzake het vergoedingsvoorstel aan bepaalde producenten van melk of zuivelproducten die hun activiteit tijdelijk niet hebben kunnen uitoefenen (PB L 196, blz. 6), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, P. Jann, F. Macken, N. Colneric (rapporteur) en S. von Bahr, kamerpresidenten, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, V. Skouris en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 9 oktober 2001 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 215, tweede alinea, juncto artikel 178 EG-Verdrag (thans respectievelijk artikel 288, tweede alinea, EG en artikel 235 EG) moet aldus worden uitgelegd, dat dit het Hof niet de bevoegdheid verleent om kennis te nemen van geschillen die voortvloeien uit een door de bevoegde nationale instantie in naam en voor rekening van de Raad en de Commissie gesloten overeenkomst uit hoofde van verordening (EEG) nr. 2187/93 van de Raad van 22 juli 1993 inzake het vergoedingsvoorstel aan bepaalde producenten van melk of zuivelproducten die hun activiteit tijdelijk niet hebben kunnen uitoefenen.
- 2) Bij gebreke van nadere bepalingen in verordening nr. 2187/93 worden de uit hoofde van deze verordening gesloten schaderegelingsovereenkomsten beheerst door de procedurevoorschriften van nationaal recht, voorzover de draagwijdte en de doeltreffendheid van het gemeenschapsrecht niet door de toepassing van de nationale bepalingen worden aangetast.
- 3) Het gemeenschapsrecht verzet zich niet tegen toepassing van het in de interne rechtsorde van de betrokken lidstaat erkende vertrouwensbeginsel bij de beoordeling van de draagwijdte van overeenkomsten die door de nationale instanties in naam en voor rekening van de Raad en de Commissie zijn gesloten, mits het belang van de Gemeenschap eveneens in aanmerking wordt genomen.

(¹) PB C 121 van 1.5.1999.

In de gevoegde zaken C-80/99 tot en met C-82/99, betreffen de verzoeken aan het Hof krachtens artikel 177 EG-Verdrag